

DISPOSICIONS

DEPARTAMENT D'EMPRESA I OCUPACIÓ

DECRET 182/2014, de 30 de desembre, sobre l'activitat artesanal.

El Decret 252/2000, de 24 de juliol, sobre l'activitat artesanal a Catalunya, i l'Ordre de 25 de juliol de 2000, per la qual es desplega el Decret 252/2000, de 24 de juliol, sobre l'activitat artesanal a Catalunya, constitueixen el marc normatiu que regula l'activitat de l'artesanat a Catalunya.

L'article 139.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva en matèria d'artesania a la Generalitat de Catalunya i, d'altra banda, l'article 130.1 de la Constitució Espanyola encarrega de forma explícita als poders públics la tasca de vetllar per la modernització de l'artesania. En aquest context, el Govern de la Generalitat va impulsar la creació d'Artesania Catalunya, així com l'adopció de diverses normes de tipus reglamentari sobre aquesta matèria, en particular en relació amb el reconeixement d'oficis artesans i la condició d'artesà o artesana de les persones que desenvolupen aquesta activitat.

La Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, determina, amb caràcter general, que les normes dels estats membres no poden incloure disposicions que limitin l'accés a la prestació de serveis dels operadors de qualsevol dels estats membres de la Unió Europea, a part de preveure una simplificació administrativa en els tràmits establerts. Aquestes previsions s'han tingut en compte en el text d'aquest Decret, que no estableix com a obligació per als artesans o artesanes la necessitat d'obtenir el carnet d'artesà/ana com a requisit per a l'exercici de la seva activitat econòmica, sinó com un instrument que reconeix, prestigia i acredita la qualitat i el valor afegit de l'exercici de l'activitat artesana, d'acord amb el concepte d'artesania que preveu el Decret, i tenint en compte que no disposar del carnet d'artesà/ana no suposa cap limitació per al lliure exercici de l'activitat artesanal i la comercialització dels productes elaborats.

D'altra banda, i d'acord amb la Directiva de reconeixement de qualificacions professionals 2005/36/CE, així com amb les modificacions posteriors, els professionals d'altres estats membres poden accedir a la professió per a la qual estiguin qualificats en l'estat membre d'origen i exercir-la en les mateixes condicions que els nacionals.

Les necessitats reals i actuals de l'artesania catalana requereixen donar un impuls a l'actuació de l'Administració catalana que permeti assolir un producte artesà de qualitat i rendible que mantingui la seva identitat i el seu valor patrimonial. La consecució d'aquest objectiu requereix, però, disposar d'un marc normatiu que faci possible racionalitzar l'ordenació del sector i, a la vegada, impulsar la participació de les institucions i les associacions professionals del sector i de la societat en general. Així, cal establir un nou concepte d'artesania, adaptat a la realitat, i revisar, ordenar i classificar els oficis artesans. També és necessari incrementar el valor i el prestigi dels carnets d'artesà/ana professional i divulgatiu/iva, així com del diploma de mestre/a artesà/ana, mitjançant la regulació dels requisits necessaris per a la seva obtenció, els quals han d'anar referits, de manera preferent, al currículum pedagògic i a l'experiència professional dels seus titulars, i al nivell de qualitat tècnica i formal del producte. Així mateix, cal activar el reconeixement de la producció artesanal i catalana mitjançant el distintiu D'Artesania (D'A).

El Govern de la Generalitat de Catalunya considera que l'evolució del context econòmic i de la mateixa activitat artesana, així com les successives modificacions que ha sofert el Decret 252/2000, de 24 de juliol, fan necessària l'elaboració d'una nova regulació que permeti atendre les necessitats del sector artesanal per tal d'aprofundir en la seva modernització i adequació al context actual de competitivitat i de noves demandes de mercat.

Aquest Decret regula i dóna resposta a les necessitats actuals del sector artesà català. D'una banda, estableix el seu àmbit d'aplicació, classifica l'activitat artesanal en un repertori de famílies d'oficis artesans, regula el carnet d'artesà/ana, les seves modalitats i els requisits per obtenir-lo, estableix el diploma de mestre/a artesà/ana professional i el de mestre/a artesà/ana divulgatiu/iva, regula el concepte d'empresa artesana, defineix el concepte de les associacions i les federacions artesanes, estableix la Comissió Sectorial de Promoció d'Artesania com a òrgan consultiu en temes d'artesania, i concreta les funcions a realitzar per l'Àrea d'Artesania Catalunya del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya. De l'altra, crea els Premis Nacionals d'Artesania i la Setmana d'Artesania de Catalunya, regula el distintiu per als establiments de venda d'artesania, defineix el distintiu D'Artesania Catalana (D'A), estableix la marca registrada Empremtes de

CVE-DOGC-A-15009002-2015

Catalunya, i finalment, preveu la declaració de Zones d'Oficis Singulars i Punts d'Interès Artesanal. Amb l'aplicació d'aquests continguts es dona un impuls qualitatiu a l'activitat artesanal a Catalunya.

Amb aquest Decret, doncs, el Govern de la Generalitat de Catalunya crea un marc normatiu adequat i actualitzat que permet instrumentar mesures per tal d'acreditar, fomentar i promocionar les empreses artesanes, vetllar per mantenir el prestigi i la qualitat del producte artesanal, sostenir la seva producció i fomentar el desenvolupament d'aquest sector en expansió a escala nacional i internacional.

Vistos el dictamen del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya i l'informe favorable de la Comissió de Govern Local;

A proposta del conseller d'Empresa i Ocupació, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1

Objecte

Aquest Decret té per objecte ordenar el sector artesà mitjançant el desenvolupament i la promoció de les activitats relacionades amb aquest sector, promoure els oficis artesans, assentar les vies de comunicació, formació o cooperació entre el sector i els òrgans competents de l'Administració en matèria d'artesanía, i establir els canals de comercialització i formació adequats per potenciar el desenvolupament econòmic i el futur social i divulgatiu d'aquesta activitat.

Article 2

Àmbit d'aplicació

2.1 Aquest Decret és d'aplicació a l'activitat artesanal artística i d'ofici a la qual fa referència l'article 3 i que es desenvolupi dins l'àmbit territorial de Catalunya.

2.2 Resta exclosa de l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret l'artesanía alimentària, l'artesanía de serveis i la producció exclusivament mecanitzada, que es regulen per les seves normatives específiques.

Article 3

Concepte d'artesanía artística i d'ofici

Es considera artesanía als efectes d'aquesta disposició aquelles activitats incloses dins el Repertori de famílies d'oficis artesans que comporten la formació, la creació, la producció i la transformació d'objectes.

L'artesanía és el resultat del treball realitzat per una persona que ha de tenir la màxima excel·lència en l'execució d'un o més oficis artesans.

El resultat ha de ser un producte artesà local, individualitzat i realitzat amb matèria primera natural o matèria industrial reciclada que combini la tècnica, la tradició i/o la innovació, i que en cap cas sigui susceptible d'una producció industrial, totalment mecanitzada o en grans sèries, per a la seva comercialització.

L'artesanía ha d'esdevenir un encreuament de les metodologies del treball, el disseny i de l'experimentació de les arts plàstiques i visuals fonamentades pel domini d'un o més oficis.

Article 4

Repertori de famílies d'oficis artesans

Per a l'aplicació de les mesures que preveu aquesta disposició, i de les que la desenvolupin, es classifica el conjunt de l'activitat artesanal en un Repertori estructurat en famílies d'oficis artesans, el qual es publica a l'annex d'aquest Decret.

Mitjançant una ordre del conseller o consellera competent en matèria d'artesanía es pot completar o actualitzar

CVE-DOGC-A-15009002-2015

el Repertori de famílies d'oficis artesans.

Així mateix, qualsevol modificació o actualització del Repertori ha d'estar disponible a la pàgina web corporativa del departament competent en matèria d'artesanía.

Article 5

Persona artesana

5.1 Té la consideració de persona artesana la que exerceix una activitat artesanal i realitza una o diverses activitats d'acord amb el que disposa l'article 3, i que aquesta activitat estigui inclosa al Repertori de famílies d'oficis artesans.

5.2. La persona artesana que s'hi dedica professionalment pot sol·licitar mitjançant el model normalitzat, a disposició dels interessats, la seva inscripció a la base de dades de persones artesanes del Consorci de Comerç, Artesanía i Moda de Catalunya, per mitjà d'una declaració responsable conforme està inscrita al Cens d'empresaris, professionals i retenidors de l'Agència Tributària en l'activitat de fabricació i/o comercialització de l'ofici/s que exerceixi, així com d'estar al corrent de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social.

5.3 Amb l'obtenció del carnet d'artesà/ana la persona artesana obté un reconeixement de prestigi de l'ofici o els oficis artesans que exerceix.

Article 6

Carnet d'artesà/ana

6.1 El carnet d'artesà/ana és una acreditació voluntària, expedida per la Generalitat de Catalunya, que pot sol·licitar qualsevol persona física que desenvolupa la seva producció artesanalment com a reconeixement del domini tècnic, de qualitat i disseny d'un o més oficis. L'obtenció del carnet d'artesà/ana comporta la inclusió en la base de dades de les persones artesanes reconegudes per l'Administració que es fa referència a l'article 5.2.

6.2 Poden sol·licitar el carnet d'artesà/ana les persones físiques que desenvolupin activitats relatives al coneixement d'oficis del Repertori de famílies d'oficis artesans, en funció de la classificació següent:

a) Carnet d'artesà/ana professional: pot optar a aquesta modalitat de carnet la persona que s'hi dediqui professionalment, sempre que ella o l'empresa on realitza l'activitat estiguin inscrites al Cens d'empresaris, professionals i retenidors de l'Agència Tributària en l'activitat de fabricació i/o comercialització de l'ofici/s que exerceixi, així com estiguin al corrent de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social, i que acreditin un mínim de dos anys d'experiència professional en el cas de no disposar d'alguna de les titulacions indicades a l'ordre de desenvolupament. També s'hi poden acollir les persones que exerceixen la seva activitat professional mitjançant la docència continuada en els ensenyaments d'oficis artístics.

b) Carnet d'artesà/ana divulgatiu/iva: pot optar a aquesta modalitat tota persona que no exerceix professionalment cap activitat productiva i comercial d'oficis artesans però que difon l'activitat artesanal per mitjà de demostracions i de tasques formatives o divulgatives i/o que hagi finalitzat algun dels estudis inclosos a l'ordre de desenvolupament.

6.3 L'acreditació dels dos anys mínims d'experiència professional, així com la relativa a les titulacions acadèmiques i d'estudis finalitzats indicats a l'ordre de desenvolupament, es farà d'acord amb la Directiva de reconeixement de qualificacions professionals 2005/36/CE, i modificacions posteriors, que permet els professionals d'un altre estat membre accedir en les mateixes condicions que els nacionals.

6.4 Els carnets d'artesà/ana tenen una vigència indefinida subjecta al compliment continu dels requisits que especifiquen els punts a) i b) de l'article 6.2.

6.5 El procediment d'atorgament del carnet d'artesà/ana, la validesa i les causes d'extinció les establirà l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret.

Article 7

Mestre/a artesà/ana

7.1 Es poden atorgar dues modalitats de guardons en funció del tipus d'activitat que realitzin les persones sol·licitants: professional o divulgativa.

CVE-DOGC-A-15009002-2015

7.2 Diploma de mestre/a artesà/ana professional: aquesta distinció és un guardó que s'atorga a aquelles persones que han fet de la seva professió un ofici artesà o un mitjà pedagògic per donar continuïtat a un o més oficis artesans, i que han exercit més de vint anys de trajectòria professional reconeguda, amb domini tècnic de l'ofici, mèrits adquirits, docència demostrada, mestratge exercit i aportacions a l'ofici.

7.3 Diploma de mestre/a artesà/ana divulgatiu/iva: aquesta distinció s'atorga a aquelles persones amb domini tècnic del seu ofici, mèrits adquirits i mestratge exercit, tot i no haver exercit professionalment l'ofici artesà.

7.4 Mitjançant una convocatòria pública anual del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya les persones dedicades als oficis artesans interessades que compleixin els requisits que estableixen els apartats anteriors d'aquest article poden sol·licitar la concessió d'un diploma que els reconegui com a mestre/a artesà/ana en qualsevol d'ambdues modalitats. La convocatòria pública ha d'establir el procediment d'atorgament del diploma i concretar el contingut dels requisits que s'indiquen als apartats anteriors.

Article 8

Taller/empresa artesà/ana

8.1 Als efectes d'aquest Decret es considera taller/empresa artesà/ana tota unitat econòmica legalment constituïda que realitzi una activitat inclosa al Repertori de famílies d'oficis artesans d'acord amb el que assenyala l'article 4 i compleixi les condicions següents:

- a) Que l'activitat desenvolupada tingui caràcter preferentment manual o, si més no, individualitzada.
- b) Que com a responsable de la producció hi hagi un artesà o artesana i controli la totalitat del procés productiu.

8.2 No poden tenir la condició de taller/empresa artesà/ana els que exerceixen activitats d'una forma ocasional o la producció dels quals sigui mecanitzada en la seva totalitat.

8.3 El taller/empresa artesà/ana es pot classificar, d'acord amb la Recomanació 2003/361/CE de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses (DOUE núm. 124, de 20.5.2003) o la norma que la substitueixi, segons les tipologies següents:

- a) Individual o autònom/a.
- b) Microempresa: menys de 10 persones treballadores i un volum de negoci anual o un balanç general anual que no supera els 2 milions d'euros.
- c) Petita empresa: menys de 50 persones treballadores i un volum de negoci anual o un balanç general anual que no supera els 10 milions d'euros.
- d) Mitjana empresa: menys de 250 persones treballadores i un volum de negoci anual que no excedeix dels 50 milions d'euros o un balanç general anual que no excedeix dels 43 milions d'euros.

La petita i la mitjana empresa esmentades també són denominades al sector com indústries artesanies. De la mateixa manera, poden estar semiindustrialitzades, entenent com a tal la utilització de processos industrials i tecnològics secundaris en benefici del procés artesanal primari.

Article 9

Associacions i federacions d'artesans/anes

9.1 Les associacions d'artesans/anes són aquelles integrades majoritàriament per persones artesanies individuals, segons el que indica l'article 5, o per tallers/empreses artesans/anes, d'acord amb el que assenyala l'article 8, i que en els seus estatuts inclouen com a objectiu principal el foment i la promoció de l'artesanía.

9.2 Les federacions d'artesans/anes són les entitats associatives compostes per associacions d'artesans/anes.

Article 10

Comissió Sectorial de Promoció d'Artesania

CVE-DOGC-A-15009002-2015

La Comissió Sectorial de Promoció d'Artesania, creada mitjançant els Estatuts del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya, aprovats per l'Acord GOV/143/2009, de 15 de setembre, és l'òrgan participatiu en temes d'artesanía per mitjà del qual hi participa el sector artesanal, i pot formular propostes al Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya.

Article 11

Centre d'Artesania Catalunya

11.1 El Centre d'Artesania Catalunya és l'espai de suport a l'artesanía catalana, gestionat pel Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya, on es realitzen les activitats i les tasques específiques en els àmbits de la promoció, la comercialització, l'activitat divulgativa, la informació, l'acreditació i la formació, a més d'actuar com espai obert al públic visitant.

11.2 La seva finalitat és activar el valor artesanal català, potenciar la seva productivitat i el rendiment, i activar la seva projecció pública, consolidant la contemporaneïtat dels oficis i vetllant pels interessos de les persones que treballen en un ofici artesanal.

Article 12

Premis nacionals d'artesanía

12.1 Es creen els Premis Nacionals d'Artesania amb l'objectiu d'incrementar el prestigi en la societat de l'activitat artesanal, els quals han de permetre fer visible la importància del sector artesà català en el conjunt de l'activitat creativa i productiva del país i de la seva presència especial en l'àmbit de l'emprenedoria.

12.2 Poden optar a aquests Premis totes aquelles persones físiques i les empreses que treballen en oficis artesans, les entitats i els professionals d'altres àmbits que s'hagin distingit en la producció, el disseny, la qualitat, la formació, la promoció, la comercialització, la difusió, la valoració i/o el prestigi de l'artesanía catalana.

12.3 Mitjançant una convocatòria pública anual del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya les persones artesanes, les empreses, les entitats i els professionals d'altres àmbits interessats que compleixin els requisits que estableix l'apartat anterior d'aquest article poden sol·licitar la concessió d'aquests Premis. La convocatòria pública ha d'establir el procediment d'atorgament i concretar el contingut dels requisits esmentats.

Article 13

Distintiu per als establiments de venda d'artesanía catalana

13.1 Amb la finalitat de promoure la comercialització de l'artesanía catalana es crea un distintiu d'establiment de venda d'artesanía catalana, que ha de permetre les persones compradores tenir la garantia que estan adquirint autèntica artesanía catalana.

13.2 Poden sol·licitar i utilitzar aquest distintiu les persones artesanes que tenen aquesta consideració d'acord amb el que disposen els articles 5.1 i 5.2, que s'hi dediquen professionalment, i que disposen d'un punt de venda directa al públic, propi i permanent, dels seus productes.

Es considera venda directa de productes artesans aquella activitat comercial detallista per la qual es posa a disposició de la persona consumidora final, sense la intervenció d'intermediaris, tota classe de productes artesans, de producció o elaboració pròpia i/o d'altres artesans o artesanes, amb independència de la modalitat de comercialització adoptada.

En els punts de venda directa al públic tant les persones artesanes o les empreses com les persones consumidores/compradores queden protegits per la normativa vigent en matèria de consum.

13.3 El procediment d'obtenció d'aquest distintiu, així com la seva validesa i les causes d'extinció les estableix l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret.

13.4 Aquest distintiu es pot sol·licitar mitjançant el model normalitzat, a disposició de les persones interessades, que han de declarar que compleixen les condicions de l'apartat 2 d'aquest article i indicar el punt de venda directa on efectuen la seva activitat.

Article 14

Distintiu de producte D'Artesania (D'A)

14.1 El distintiu de producte D'Artesania (D'A) el poden sol·licitar les persones artesanes que tinguin aquesta consideració d'acord amb el que disposen els articles 5.1 i 5.2 i que s'hi dediquen professionalment, per tal d'acreditar que els seus productes són elaborats de manera artesanal mitjançant els processos propis del seu ofici i produïts a Catalunya.

14.2 El distintiu identificatiu pot ser utilitzat en tots els productes que siguin de producció pròpia de la persona sol·licitant i que hagin estat elaborats amb processos artesanals.

La persona a la qual s'hagi atorgat el distintiu D'A és l'única responsable del tipus de publicitat i de l'ús que se'n faci.

14.3 El procediment d'obtenció d'aquest distintiu, així com la seva validesa i les causes d'extinció les estableix l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret.

14.4 Aquest distintiu es pot sol·licitar el mitjançant el model normalitzat, a disposició de les persones interessades, que han de declarar que compleixen les condicions de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 15

Empremtes de Catalunya

15.1 Empremtes de Catalunya® és una marca registrada pel Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya que identifica i distingeix productes artesans de Catalunya, que es troben en un catàleg de productes, els quals transmeten els valors del país per mitjà d'elements vinculats a l'art, la cultura, la història, la tradició, l'arquitectura, el paisatge i els costums populars.

15.2 Els criteris de valoració necessaris per formar part del catàleg d'Empremtes de Catalunya® les estableix l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret. El procediment per a la selecció dels productes que han de formar part d'aquest catàleg ha de ser respectuós amb els principis de no discriminació, igualtat d'oportunitats i lliure competència.

15.3 Els requisits per formar part del catàleg Empremtes de Catalunya® són els següents:

Que siguin productes elaborats artesanalment a Catalunya per una persona artesana que tingui aquesta consideració d'acord amb el que disposen els articles 5.1 i 5.2 d'aquest Decret i que s'hi dediqui professionalment.

Que tinguin vinculació amb alguna/es de les famílies d'icones de Catalunya que es determinaran a l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret.

Que la persona tingui dedicació continuada i capacitat per poder complir els terminis de lliurament que estableixi cada convocatòria.

Que la persona artesana estigui al corrent de les seves obligacions tributàries amb l'Estat, la Generalitat de Catalunya i la Seguretat Social.

15.4 Les condicions i el procediment per formar part del Catàleg Empremtes de Catalunya® les establirà l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret.

Article 16

Zona d'oficis singulars

16.1 Per tal d'activar i promoure els territoris i la seva artesania es poden declarar zones d'oficis singulars de Catalunya les àrees geogràfiques que disposin d'un mínim de cinc tallers artesans on els oficis propis estiguin relacionats amb el territori, el procediment i el producte, depenguin del medi geogràfic en què es realitza l'extracció de la matèria primera, la transformació i l'elaboració del producte final, o tinguin una tradició artesanal de llarg recorregut o reconeixement històric. Es poden incloure àrees geogràfiques amb un nombre menor de tallers quan concorrin circumstàncies excepcionals per poder considerar-se zona d'oficis singulars.

CVE-DOGC-A-15009002-2015

16.2 La sol·licitud per demanar la declaració d'una zona d'oficis singulars de Catalunya l'han de presentar les corporacions locals o comarcals, d'acord amb el que estableixi l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret.

16.3 La Comissió Sectorial de Promoció d'Artesania del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya ha d'emetre un informe sobre la sol·licitud presentada. Un cop emès aquest informe, el/la cap de l'Àrea d'Artesania del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya ha de presentar la seva proposta.

En el termini màxim de tres mesos, comptats a partir de l'entrada de la sol·licitud al Registre del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya, el director o la directora del Consorci ha de resoldre sobre la sol·licitud i declarar la nova zona d'oficis singulars de Catalunya o bé denegar la seva declaració per manca dels requisits indicats anteriorment. Transcorregut el termini màxim esmentat sense que s'hagi dictat la resolució, s'entén estimada la sol·licitud de declaració de zona d'oficis singulars de Catalunya.

La resolució per la qual es declara una zona d'oficis singulars de Catalunya s'ha de publicar al DOGC.

Un cop resolta favorablement la sol·licitud, el Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya facilitarà a les corporacions locals i/o comarcals sol·licitants el disseny del distintiu que ha d'utilitzar el beneficiari en la difusió i promoció de la seva zona.

16.4 El Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya pot comprovar en qualsevol moment la situació de les zones d'oficis singulars de Catalunya i, en cas que desapareguin els requisits que van justificar la seva declaració, ha de proposar la revocació, amb l'audiència prèvia a la corporació local o comarcal que va demanar la declaració. Així mateix, la Comissió Sectorial de Promoció d'Artesania del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya ha d'emetre informe. El director o la directora del Consorci, en el termini màxim de tres mesos a comptar des de la data de l'acord de la Comissió Sectorial de Promoció d'Artesania d'inici de l'expedient de revocació, l'ha de resoldre. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi emès la resolució es produeix la caducitat en els termes i amb els efectes que preveu la normativa sobre procediment administratiu.

La resolució per la qual es revoca la declaració d'una zona d'oficis singulars de Catalunya s'ha de publicar al DOGC.

16.5 La revocació de la declaració de zona d'oficis singulars de Catalunya comporta la retirada del distintiu que la identifica.

16.6 Mitjançant l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret es poden establir requisits addicionals per poder obtenir la declaració de zona d'oficis singulars de Catalunya.

Article 17

Punt d'interès artesanal

17.1 Es poden declarar punts d'interès artesanal aquells municipis o àrees dins d'un mateix municipi on es doni una concentració d'un mínim de cinc tallers artesans o tinguin una tradició artesanal de llarg recorregut o reconeixement històric. Es poden incloure punts amb un nombre menor de tallers quan concorrin circumstàncies excepcionals per poder considerar-se punts d'interès artesanal.

17.2 La sol·licitud per demanar la declaració de punt d'interès artesanal l'han de presentar les corporacions locals d'acord amb el que estableixi l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret.

17.3 La Comissió Sectorial de Promoció d'Artesania del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya ha d'emetre informe sobre la sol·licitud presentada. Un cop emès aquest informe, el/la cap de l'Àrea d'Artesania del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya ha de presentar la seva proposta.

En el termini màxim de tres mesos, comptats a partir de l'entrada de la sol·licitud al Registre del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya, el director o la directora del Consorci ha de resoldre sobre la sol·licitud i declarar el nou punt d'interès artesanal o bé denegar la seva declaració per manca dels requisits indicats anteriorment. Transcorregut el termini màxim esmentat sense que s'hagi dictat la resolució, s'entén estimada la sol·licitud de declaració del nou punt d'interès artesanal.

La resolució per la qual es declara un punt d'interès artesanal s'ha de publicar al DOGC.

Un cop resolta favorablement la sol·licitud el Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya facilitarà a les corporacions locals el disseny del distintiu que ha d'utilitzar el beneficiari en la difusió i la promoció del punt d'interès artesanal.

17.4 El Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya pot comprovar en qualsevol moment la situació dels punts d'interès artesanal i, en cas que desapareguin els requisits que van justificar la seva declaració, ha

CVE-DOGC-A-15009002-2015

de proposar la revocació, amb l'audiència prèvia a la corporació local que va demanar la declaració. Així mateix, la Comissió Sectorial de Promoció d'Artesania del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya ha d'emetre informe. El director o la directora del Consorci, en el termini màxim de tres mesos a comptar des de la data de l'acord de la Comissió Sectorial de Promoció d'Artesania d'inici de l'expedient de revocació, l'ha de resoldre. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi emès la resolució es produeix la caducitat en els termes i amb els efectes que preveu la normativa sobre procediment administratiu.

La resolució per la qual es revoca la declaració d'un punt d'interès artesanal s'ha de publicar al DOGC.

17.5 La revocació de la declaració de punt d'interès artesanal comporta la retirada del distintiu que l'identifica.

17.6 Mitjançant l'ordre de desenvolupament d'aquest Decret es poden establir requisits addicionals per poder obtenir la declaració de punt d'interès artesanal.

Article 18

Setmana d'Artesania de Catalunya

18.1 Es crea la Setmana d'Artesania de Catalunya, actuació destinada a promoure:

La comercialització dels productes artesans catalans entre les persones consumidores, compradores i prescriptores.

El foment de la presència i el coneixement, tant a Catalunya com a l'exterior, del sector de l'artesanía catalana.

L'increment del prestigi en la societat.

La difusió de la qualitat de l'artesanía catalana.

La consolidació d'un espai de venda i un saló de referència, representatiu de tots els àmbits d'influència del sector artesà, en l'àmbit estatal i internacional.

18.2 Mitjançant una convocatòria pública anual del Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya les persones artesanes, les empreses i les entitats interessades a participar en les activitats que el Consorci desenvolupi en el curs de la Setmana d'Artesania de Catalunya poden sol·licitar la seva participació. La convocatòria pública ha d'establir el procediment i concretar el contingut dels requisits necessaris.

Disposició transitòria

La regulació prevista per aquest Decret per als carnets d'artesà o artesana i els diplomes de mestre/a artesà/ana és aplicable als carnets d'artesà o artesana i als diplomes de mestre/a artesà/ana atorgats a l'empara del Decret 252/2000, de 24 de juliol, els quals continuen vigents.

Disposició derogatòria

Queden derogades les disposicions normatives següents:

Decret 252/2000, de 24 de juliol, sobre l'activitat artesanal a Catalunya.

Ordre de 25 de juliol de 2000, per la qual es desplega el Decret 252/2000, de 24 de juliol, sobre l'activitat artesanal a Catalunya.

Disposicions finals

Primera

CVE-DOGC-A-15009002-2015

Per tal de facilitar la presentació de les sol·licituds necessàries per als diversos tràmits i activitats regulats en aquest Decret s'ha de preveure, a l'ordre de desenvolupament del Decret, un model de sol·licitud que permeti la seva realització en un document únic i la seva presentació simultània.

Segona

Es faculta el conseller o consellera competent en matèria d'artesanía per dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament, l'eficàcia i l'execució d'aquest Decret.

Barcelona, 30 de desembre de 2014

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

Felip Puig i Godes

Conseller d'Empresa i Ocupació

Annex

Repertori de famílies d'oficis artesans

Família 1, Arts del llibre

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb diferents tècniques de creació de peces artesanes (Tipus B)**.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les diferents ocupacions relacionades amb el procés artesanal de creació de llibres, que parteix de la matèria primera del paper i/o d'altres materials similars, i utilitza la tinta i altres materials i tècniques per a crear llibres amb text, il·lustracions i fotografies. S'inclou també el procés final d'enquadernació.

Oficis

1.1 Cal·lígraf/a: persona que escriu amb un tipus de lletra artificiosament dissenyat mitjançant processos manuals (ploma, pinzell, etc.). Es tracta d'un ofici molt antic que actualment està orientat a la reproducció d'incunables, còpies manuscrites de documents, etc. Amb el naixement de la impremta l'ofici va quedar relegat a un àmbit més artístic que d'utilitat.

1.2 Enquadernador/a: persona que uneix fulls o plec de paper amb la tècnica d'encolar o mitjançant diferents tècniques de cosit a mà. Confecciona la tapa amb diferents suports i a la vegada li fa el treball de decoració amb mosaics, nervis, etc.

1.3 Fotògraf/a tradicional: persona que reproduïx imatges mitjançant tècniques de la fotografia tradicional del segle XIX (positivat amb càmera obscura, amb albúmines, daguerreotips, etc.).

1.4 Gravador/a: persona que crea matrius de fusta, metall, pedra o qualsevol altre material susceptible de rebre tinta i traslladar-la al paper o a altres matèries similars, tantes vegades com sigui necessari, per mitjà

CVE-DOGC-A-15009002-2015

d'un procés d'estampació o impressió. Inclou les tècniques següents: aiguafort, aiguatinta, sucre, vernís tou, burí, calcografia, linòleum, litografia, manera negra, monotips, punta seca, serigrafia i xilografia.

1.5 Il·lustrador/a: persona que produeix la seva obra mitjançant tècniques de dibuix per tal que sigui impresa i reproduïda en algun tipus de suport (paper, roba, fusta, etc.), la qual reforça generalment el missatge de l'expressió escrita i que té una clara intenció narrativa.

1.6 Impressor/a: persona que es dedica a la impremta gràfica mitjançant mètodes tradicionals d'impressió sobre paper (planxes de metall o fusta que tenen gravades lletres, figures, etc.).

Família 2, Ceràmica

Tipologia de família:

Família d'oficis artesans relacionada amb la creació d'objectes de ceràmica a partir de matèries primeres o matèries manipulades (Tipus A)*.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les ocupacions relacionades amb la creació d'objectes utilitaris i/o decoratius amb diferents tipus d'argiles cuites a baixes i altes temperatures i decorades de forma final amb tècniques diverses.

Oficis

2.1 Ceramista: persona que fa peces artístiques o objectes utilitaris amb diferents tipus d'argiles, modelat, tornejat o només adornat amb decoracions simples, mitjançant diferents procediments, a alta o baixa temperatura definida pels graus de cocció (baixa fins a 1.100° C, i alta fins a 1.400° C).

2.2 Mosaïcista: persona que fa obres de mosaic, tècnica de decoració de superfícies mitjançant la incrustació de ceràmica cuita de diferents colors, trossets de pedra, marbre o altres materials (el resultat final de la seva obra s'anomena trencadís).

2.3 Rajoler/a: persona que fa rajoles (peça de ceràmica de forma prismàtica i de poc gruix (generalment de secció quadrada o rectangular, però també hexagonal), que es fa servir per cobrir terres i/o parets.

2.4 Terrissaire: persona que fa objectes d'ús quotidià mitjançant l'argila (olles, càntrirs, gerres, cassoles, testos, etc.), fets de terra ferruginosa o calcària, amb esmalt o sense, i amb una sola o diverses coccions.

Família 3, Pell/cuir

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb la creació a partir de matèries de pell o cuir amb o sense manipulació (Tipus A)*.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les ocupacions relacionades amb la creació d'objectes utilitaris i/o decoratius amb pell/cuir mitjançant diferents procediments i tècniques.

Oficis

CVE-DOGC-A-15009002-2015

3.1 Baster/a: persona que té per ofici fer basts i tots els arreus que fan servir les bèsties de càrrega i les cavalleries (hípica).

3.2 Boter/a: persona que realitza amb cuir útils per a líquids, normalment vi o oli, i que acostumen a conservar la forma de la pell del animal.

3.3 Marroquiner/a: persona que fa objectes i complements de pell.

3.4 Pelleter/a: persona que confecciona peces d'abric amb pells adobades conservant el pelatge natural.

3.5 Repussador/a: persona que utilitza la pell o el cuir per realitzar elements decoratius emprant tècniques tradicionals o actuals (repussar, policromar, gravar, estampar, modelar).

3.6 Sabater/a: persona que realitza tot tipus de calçat (sabates i botes), generalment de cuir, que cobreixen el peu per a poder trepitjar sense fer-se mal.

Família 4, Construcció

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb diferents tècniques constructives de peces artesanes fetes a mida per a diferents acabats constructiu (Tipus B)**.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les ocupacions relacionades amb la construcció d'habitatges, la decoració i/o l'habilitació d'espais de diferents tipologies de construccions.

Oficis

4.1 Estucador/a: persona que revesteix amb estuc (calç) la superfície d'una columna, paret o similars (interior o exterior), i que polida o envernissada imita al marbre. Existeixen dues gran tècniques d'estuc (tècnica del raspat i tècnica del lliscat), la combinació de les quals permet l'obtenció d'una àmplia gamma d'estucs (pintura al fresc, estuc al foc, esgrafiats, etc.).

4.2 Mosaista hidràulic: persona que fa rajoles de ciment premsades hidràulicament, generalment de formes quadrades o geomètriques, amb una superfície d'un sol color o de diversos colors realitzats amb trepa, molt fàcil d'abrillantar, utilitzades primordialment per a pavimentar interiors.

Família 5, Ferro/metall

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb la creació a partir de matèries vinculades amb el ferro i el metalls o matèries manipulades dels seus derivats (Tipus A)*.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les ocupacions relacionades amb el treball del ferro i diferents metalls, per tal crear objectes utilitaris, decoratius i constructius amb aquests materials mitjançant les tècniques que els hi són pròpies.

CVE-DOGC-A-15009002-2015

Oficis

- 5.1 Bronzer/a: persona que fa objectes amb bronze i que els cisella o decora una vegada fosos (campanes).
- 5.2 Courer/a, llauner/a: persona que es dedica a fer objectes amb planxa de coure o planxa de llauna i que els decora repussant-los o cisellant-los.
- 5.3 Esmaltador/a: persona que decora objectes metàl·lics acolorint-los amb esmalts vitrificables que s'adhereixen per mitjà de la fusió al forn.
- 5.4 Ferrer/a: persona que fa objectes utilitaris en ferro (ferradures, destrals, claus,...) treballant amb el martell, la premsa, i altres tècniques que no impliquin la fusió del metall.
- 5.5 Ferrer/a de tall: persona que fa tota mena de ganivets i eines del camp (falç, dalla, etc.).
- 5.6 Fonedor/a: persona que té l'ofici de fondre metalls.
- 5.7 Forjador/a: persona que transforma els metalls en calent a cops de martell o per mitjà de successives compressions entre dues superfícies fines.
- 5.8 Repussador/a i cisellador/a: persona que emboteix o dóna volum a xapes metàl·liques amb el martell o amb el cisell de manera que a les seves cares quedin figures en relleu (en positiu i en negatiu).

Família 6, Elements naturals

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb la creació a partir de matèries primeres o matèries manipulades (Tipus A)*.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les diverses ocupacions relacionades amb la manipulació i la creació d'elements obtinguts directament de la natura (bonsais, flors, fibres naturals, cera, etc.)

Oficis

- 6.1 Art bonsai: persona que es dedica a transmetre les característiques dels arbres desenvolupats en la natura a un arbre petit cultivat en un test (origen oriental).
- 6.2 Art floral: persona que crea composicions i objectes artístics en els que predominen la utilització dels materials florals i vegetals.
- 6.3 Barraquer/a: persona que construeix barraques/cabanyes amb materials vegetals (fusta, canya, fang, brossa i cordell) tenint en compte les dates i les temporades de la recollida de materials i seguint les tècniques de la nostra arquitectura popular. Les barraques són les edificacions més antigues i singulars de Catalunya.
- 6.4 Cerer/a: persona que fa objectes per a cremar i il·luminar (espelmes, ciris,...).
- 6.5 Cisteller/a: persona que fa objectes útils o decoratius entreteixint vímet o d'altres materials d'origen vegetal que no necessiten elaboració per a utilitzar-los.
- 6.6 Corder/a: persona que realitza cordes a partir de diferents fibres vegetals, com l'espart, amb la finalitat d'aplicar el seu producte a usos agraris, ramaders, de la construcció i/o d'activitats marítimes. També és la persona que confecciona cordons, cordes amb forma rodona de seda, lli, llana u altres matèries filiformes amb finalitats decoratives.
- 6.7 Espardenyer/a: persona que realitza espardenyes, calçat fet amb pis d'espart o jute, adequadament teixit, taló i puntera de la mateixa matèria, o de lona, que se subjecta al turmell per mitjà de cintes.
- 6.8 Estorer/a: persona que fa estores mitjançant el teixit de llata trenada i cosida.

CVE-DOGC-A-15009002-2015

6.9 Herbolari/ària: persona que reconeix i manipula plantes aromàtiques i/o remeieres, tendres o seques (ja siguin arrels, escorces, fulles o flors), les selecciona i les tracta acuradament per obtenir un producte apte per a les persones.

6.10 Manufacturer/a de mobles (mobles de vímet, jonc, canya, palma i altres fibres): persona que treballa amb fibres naturals que permeten la realització de trames, trenats i nusos per tal de crear mobles.

6.11 Manufacturer/a d'objectes i complements (objectes de vímet, jonc, canya, de palma i altres fibres): persona que treballa amb fibres naturals que permeten la realització de trames, trenats i nusos per tal de crear diferents objectes (gorres de cop, sonalls, joguines, etc.).

6.12 Perfumista: persona que mitjançant la destil·lació amb alcohol de plantes i flors aromàtiques, amb una sola essència o diverses en harmonia, elabora fragàncies amb aromes agradables.

6.13 Sabonaire: persona que es dedica a l'elaboració de sabons de diferents tipus i formats a partir d'una pasta que resulta de la combinació d'un o diversos olis i un alcalí (cendres o sosa càustica).

6.14 Surer/a: persona que fa complements i/o objectes de suro.

Família 7, Fusta

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb la creació a partir de matèries primeres procedents dels arbres o matèries manipulades (Tipus A)*.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les diverses ocupacions relacionades amb la creació d'objectes i mobles a partir de la fusta com a matèria primera.

Oficis

7.1 Cadiraire: persona que fa seients o respallers de butaques, cadires o reposapeus amb fibres naturals com la tireta, el cordill de paper o altres fibres.

7.2 Constructor/a d'objectes de fusta: persona que crea objectes de fusta (joguines, esclops, pipes, bastons, etc.) mitjançant les tècniques i les eines que són pròpies per a cada objecte.

7.3 Culleraire: persona que fa culleres i altres estris de cuina amb diferents tipus de fusta.

7.4 Daurador/a, policromador/a: persona que té l'ofici de daurar (cobrir objectes amb una làmina d'or més o menys prima), principalment de fusta o d'altres materials (pell per a l'enquadernació).

7.5 Ebenista: persona que treballa fustes fines per fer mobles i que en fa ús de tècniques manuals complementàries (marqueteria, talla, tornejat, etc.).

7.6 Fuster/a: persona que fa objectes comuns de fusta, com mobles, portes o finestres.

7.7 Lacador/a: persona que dona l'acabat a un objecte de fusta aplicant una o varies capes de vernís per tal de preservar-los de l'acció de l'atmosfera, de la pols, etc.

7.8 Marqueter/a: persona que realitza dibuixos i calats retallant xapes de fusta de diferents colors per embotir-los com ornaments a d'altres objectes de fusta.

7.9 Mestre/a d'aixa: fuster especialista en fer vaixells de fusta i altres obres, també de fusta, per al seu moblament interior. L'instrument característic d'aquest tipus de fusteria és l'ús de l'aixa.

7.10 Ornamentador/a: persona que fa les decoracions sobre fusta (objectes i mobles) amb diferents tècniques (pirogravat, embotidor, pintura, etc.).

CVE-DOGC-A-15009002-2015

7.11 Retaulista: persona que realitza bàsicament amb la mateixa tècnica en què es pintaven els retaules medievals (sobre fusta o algun altre material de suport) convenientment preparada amb cola i amb pa d'or i/o d'argent.

7.12 Tallista: persona que talla la fusta per crear formes decoratives en relleu sencer o mitjà.

7.13 Tapisser/a de mobles: persona que cobreix mobles amb farcits i cobertes de teles per fer-los més tous.

7.14 Torner/a: persona que talla fusta mitjançant un torn fent esquerdes i entalladures tot al voltant.

Família: 8. instruments musicals

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb diferents tècniques de creació d'instruments musicals artesans (Tipus B)**.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les diverses ocupacions relacionades amb la construcció i l'afinament d'instruments musicals.

Oficis

8.1 Afinador/a: persona que posa els pianos al to just, així com també posa a punt el mecanisme del piano per tal d'ajustar-lo (teclat).

8.2 Constructor/a d'instruments de corda: persona que fa instruments musicals de corda (guitarres, arpes, etc.). Segons sigui l'instrument final, les tècniques de treball seran diferents.

8.3 Constructor/a d'instruments de percussió: persona que fa instruments musicals de percussió (plats, maraques, triangles, etc.) amb diferents materials (metall, fusta, pell, etc.) i diferents tècniques.

8.4 Constructor/a d'instruments de vent: persona que fa instruments de vent amb metall o fusta (tromba, trombó, clarinet, flauta, etc.) mitjançant tècniques diverses.

8.5 Lutier: persona que fa instruments de corda fregada, específicament violins, violes, violoncels i contrabaixos.

8.6 Orguener/a: persona que construeix i afina orgues.

Família 9, Joieria

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb diferents tècniques de creació de peces de joieria artesanes (Tipus B)**.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les diverses ocupacions relacionades amb la manipulació i creació d'objectes de joieria mitjançant la utilització de metalls i pedres precioses, així com d'altres materials innovadors.

CVE-DOGC-A-15009002-2015

Oficis

- 9.1 Argenter/a: persona que treballa o repara objectes d'argent (mineral col·loquialment denominat plata).
- 9.2 Encastador/a (o clavador/a): persona especialitzada en muntar i/o clavar pedres precioses en les joies mitjançant una muntura adequada.
- 9.3 Gravador/a: persona que assenyala per mitjà d'incisions, en buit o en relleu, sobre metall en peces de joieria i argenteria.
- 9.4 Joier/a: persona que es dedica a la creació de peces ornamentals mitjançant materials preciosos (metalls i gemmes) o altres tipus de materials.
- 9.5 Modelador/a en cera de joieria: persona que construeix els models/motlles en cera per a la creació de joies mitjançant la tècnica de fondre els metalls preciosos i altres tipus de materials.
- 9.6 Orfebre: persona que treballa objectes d'or, argent i metalls preciosos utilitzant la tècnica del repussat i el cisellat.

Família 10, Paper

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb la creació a partir de matèries procedents del paper o matèries manipulades (Tipus A)*.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les ocupacions relacionades amb la creació i la manipulació del paper i el cartró.

Oficis

- 10.1 Cartoner/a: persona que fa objectes útils o decoratius tallant i enganxant fulles de cartró i paper (com carpetes, caixes, guardes, figures,...).
- 10.2 Paperaire: persona que elabora fulls de paper i en certs casos manipula altres articles de paper a base de pasta de cel·lulosa, d'origen forestal o d'altres fibres vegetals.

Família 11, Pedra/mineral

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb la creació a partir de matèries primeres o minerals, també matèries manipulades (Tipus A)*.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les ocupacions relacionades amb la creació d'objectes de pedra i minerals.

Oficis

- 11.1 Lapidari/ària: persona que talla pedres precioses i altres materials minerals, de petita o gran grandària,

CVE-DOGC-A-15009002-2015

per al seu ús en joieria o en ornamentació.

11.2 Manufacturer/a d'objectes de sal: persona que construeix objectes decoratius, tipus escultura, mitjançant el treball directe de pedres de sal triades amb aquesta finalitat.

11.3 Manufacturer/a d'objectes d'alabastre: persona que treballa els blocs d'alabastre, amb el torn i el treball manual, per tal de crear diferents tipus de peces.

11.4 Picapedrer/a: persona que dona forma a la pedra per a la seva utilització en la construcció o amb finalitats utilitàries (pedra de molí).

11.5 Tallador/a: persona que talla pedres dures o pedra artificial per fer decoracions o objectes.

Família 12, Tèxtil

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb la creació a partir de matèries primeres del fil i el teixit o matèries manipulades (Tipus A)*.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les diferents ocupacions que treballen amb el fil i els teixits de cara a confeccionar i/o decorar objectes tèxtils diversos (roba, tapissos, brodats, puntes de coixí, catifes, etc.) mitjançant les diferents tècniques i materials que correspongui.

Oficis

12.1 Brodador/a: persona que ornamenta (una roba, un teixit) amb dibuixos fets amb passades d'agulla emprant fils de cotó, llana, seda, argent, etc.

12.2 Catifer/a: persona que confecciona catifes, amb diverses filatures, utilitzant un teler manual i fent nusos amb fils entramats a l'ordit.

12.3 Confeccionista: persona que elabora roba de vestir de dona i/o home.

12.4 Enfeltrador/a: persona que treballa amb llanes i pèls naturals en combinació, o no, d'altres materials, manipulant-los per realitzar un no-teixit mitjançant aigua i sabó o també en sec i amb agulla. Realitza peces artístiques o utilitàries mitjançant processos artesanals en els quals el/la creador/a controla la major part del procés.

12.5 Estampador/a: persona que fa motius directament sobre el teixit utilitzant diferents tècniques d'estampació artesanal (pinzell, serigrafia, bàtik, estergit, etc.) amb finalitats decoratives.

12.6 Filador/a: persona que fa fil mitjançant fibres naturals (d'origen vegetal o animal).

12.7 Manufacturer/a d'objectes i complements: persona que confecciona objectes i complements tèxtils (corbates, barrets, etc.).

12.8 Manufacturer/a de labors de retalls (*patchwork*): persona que cus robes de diferents colors i materials combinats formant diferents figures i formes.

12.9 Matalasser/a: persona que utilitza materials naturals com són teixits de cotó, cànem i farcit de llana (cotó, crinera, suro i altres) i els treballa de forma manual amb l'ajuda d'utils tradicionals per obtenir-ne matalassos aptes per al descans.

12.10 Puntaire: persona que fa puntes d'adornament per a la llar (coixins, estovalles, etc.) o per a la persona (vestits i/o complements). Els/les puntaires treballen amb uns coixins llargs de forma cilíndrica, els coixins de fer puntes, i amb unes agulles que aguanten els fils de la punta que s'està fent.

12.11 Tapisser/a, tapissos: persona que confecciona tapissos mitjançant la tècnica d'un teler.

CVE-DOGC-A-15009002-2015

12.12 Teixidor/a: persona que teixeix amb teler d'alt o baix llis diferents tipus de teixits.

12.13 Tintorer/a: persona que té l'ofici de tenyir o netejar matèries tèxtils (fils, teixits,...).

Família 13, Vidre

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb la creació a partir de matèries primeres de vidre o matèries manipulades (Tipus A)*.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou les diferents ocupacions que treballen tant en la creació d'objectes/elements de vidre com en la seva decoració.

Oficis

13.1 Bufador/a: persona que fa objectes de vidre amb tècniques de vidre bufat i vidre de llum.

13.2 Decorador/a: persona que decora objectes de vidre amb diverses tècniques com talla, gravat, a la mola, flectat i altres.

13.3 Forner/a de vidre: persona que utilitza un forn per transformar el vidre mitjançant diverses tècniques com la vitrofusió, al termoformat, la fusió de vidre (*fusing*), la fosa en motlle i l'esmaltat. El forn es carrega en fred i s'escalfa per modificar el vidre.

13.4 Vitraller/a: persona que fa vitralls mitjançant tècniques d'unió de vidres ja siguin en fred o en calent (vitrall de plom, vitrall de metall, vitrall de ciment, etc.).

Família 14, Artesà/ana interdisciplinari/ària

Tipologia de família

Família d'oficis artesans relacionada amb diferents tècniques de creació de peces artesanes (Tipus B)**.

Definició de la família

Família d'oficis artesans que inclou tots aquells oficis que, o bé perquè treballen amb diferents materials o bé perquè fan us de tècniques pròpies de diferents oficis, no poden ser classificats en una única família. S'inclou també l'ofici d'artesà/ana multidisciplinari/ària per donar resposta a oficis innovadors.

Oficis

14.1 Aparadorista: persona que condiona decorativament espais específics com ara els aparadors de comerços de venda directa al públic o estands (punts de venda).

14.2 Emmotllador/a: persona que fa motlles o matrius que posteriorment poden ser utilitzats per crear peces de fang.

14.3 Escenògraf/a: persona que s'encarrega de recrear un espai de forma genèrica, entenent aquest com el conjunt d'elements que permeten reproduir un determinat clima o ambient.

CVE-DOGC-A-15009002-2015

- 14.4 Escultor/a: persona que treballa diferents materials amb els que forma figures amb volum o en relleu, preferentment de gran format.
- 14.5 Figurista de pessebre: persona que amb diferents materials fa figures de pessebre, que tenen caràcter de miniatura.
- 14.6 Imatger/a: persona que fa gegants, capgrossos, bestiar de Catalunya i figures religioses amb diferents materials (fusta, cartró pedra, guix, fibra de vidre, resina, escuma, roba, etc.).
- 14.7 Maquetista: persona que fa una reproducció o una creació d'una escena o d'un objecte real però amb una escala concreta.
- 14.8 Miniaturista: persona que fa una reproducció o una creació d'una escena o d'un objecte real però sense una escala concreta.
- 14.9 Modelista (engloba modelador, guix i modelista de fusta, general): persona que fa objectes o volums originals amb la finalitat de reproduir-los, posteriorment, en sèrie. Aquests objectes o volums s'anomenen models i es poden elaborar amb diferents tipus de materials (guix, or, fang, pedra, metall, etc.).
- 14.10 Pessebrista: persona que executa a escala reduïda la recreació d'espais d'escenes commemoratives del Nadal.
- 14.11 Rellotger/a: persona que construeix rellotges mecànics i repara rellotges antics (de sol i de corda).
- 14.12 Titellaire: persona que amb diferents materials, mecanismes i artefactes crea, dissenya i construeix personatges fins a la seva animació o manipulació.
- 14.13 Multidisciplinari/ària: persona que porta a terme l'elaboració d'objectes mitjançant alguna d'aquestes dues modalitats:
- a) El reciclatge de materials diversos.
 - b) L'aplicació de tècniques de diferents oficis

*Tipus A: família d'oficis artesans relacionada amb la creació a partir de matèries primeres o matèries manipulades.

**Tipus B: família d'oficis artesans relacionada amb diferents tècniques de creació de peces artesanes.

(15.009.002)